

UZASADNIENIE

W dniu 17 listopada 2016 roku do tut. Sądu wpłynął wniosek J. J. o stwierdzenie nabycia spadku po S. W., nazwisko rodowe Ł., zmarłej w dniu 7 maja 1991 roku w W., ostatnio stale zamieszkałej w W. przy ul. (...).

W toku w/w postępowania ustalono, iż postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W., w sprawie o sygn. akt I Ns 1508/04 stwierdził, iż spadek po S. W., nazwisko rodowe Ł., córce S. i B., zmarłej w dniu 7 maja 1991 roku w W., ostatnio stale zamieszkałej w W. przy ul. (...), na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia 5 maja 1991 roku, otwartego i ogłoszonego w tut. Sądzie w dniu 28 lutego 2005 roku, nabyła w całości J. J.. Powyższe postanowienie jest prawomocne od dnia 21 marca 2005 – nie została w ogóle wniesiona apelacja ani nawet wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia (postanowienie k. 25 akt I Ns 1508/04).

Uczestnikiem w/w postępowania była także A. G., która na rozprawie w dniu 28 lutego 2005 roku był obecna przy otwarciu i ogłoszeniu testamentu S. W. oraz nie kwestionowała jego treści (protokół rozprawy k. 24 akt I Ns 1508/04).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wniosek J. J. o stwierdzenie nabycia spadku po S. W. podlega odrzuceniu. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 kpc, stosowanym także w postępowaniu nieprocesowym na mocy art. 13 § 2 kpc, Sąd odrzuci wniosek jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już **prawomocnie osądzona**. Powyższy przepis jest wyrazem sięgającej swą genezą do prawa rzymskiego zasady, iż nie jest dopuszczalne ponowne prowadzenie postępowania w sprawie, w której zapadło już prawomocne orzeczenie (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 listopada 1965 roku, III CO 64/65, OSNC 1966/6/92). Prawomocne postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym ma moc wiążącą jak prawomocny wyrok w procesie, a więc wiąże nie tylko sąd, który je wydał, ale także inne sądy i organy państwowe oraz zainteresowanych (art. 365 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc). Wobec tego ponowne postępowanie w tej samej sprawie nie powinno być wszczęte i prowadzone nie tylko na skutek wniesienia przez tego samego wnioskodawcę ponownego wniosku, ale także przez każdego innego uczestnika postępowania, ani z urzędu. Niedopuszczalna jest sytuacja istnienia dwóch orzeczeń o stwierdzeniu nabycia spadku po tej samej osobie, gdyż uchybiałoby podstawowym zasadom postępowania sądowego w sprawach cywilnych (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1974 roku, III CR 174/74, LEX nr 7583).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż kwestia ustalenia kręgu spadkobierców po S. W. jest przedmiotem prawomocnego postanowienia tut. Sądu z dnia 28 lutego 2005 roku, wydanego w sprawie I Ns 1508/04. Ponowne prowadzenie postępowania w tym przedmiocie od początku było i nadal jest niedopuszczalne. Z tego względu, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, Sąd orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Ubocznie należy wskazać, iż w niniejszym postępowaniu Sąd nie badał składu majątku spadkowego po S. W. oraz tego, czy w jego skład wchodził jeszcze majątek pozostawiony na tzw. K. Rzeczypospolitej, co podnosiła wnioskodawczyni. Tym niemniej nawet gdyby istniał taki majątek, to okoliczność ta i tak nie daje podstaw czy potrzeby do ponownego rozstrzygnięcia o stwierdzeniu nabycia spadku po S. W..

Zarządzenie: (...)